HGGunnink, gehouden te Bedum, 27.03.2022

Votum + zegengroet
Psalm 23:1,2
Tien Woorden
Psalm 119:58,59,60
Gebed
Psalm 142:1,2,3
Lezen Jesaja 53:12
Lukas 9:1-3
Lukas 10:1-4
Lukas 22:24-34
Lukas 22:47-51
Tekst **Lukas 22:35-38**
Bediening van het Woord
Psalm 142:4,5,6
Gebed
Dienst van de offeranden
Psalm 23:3
Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Wat denkt u? Krijgen de kinderen op de Bijbelschool, en de jongeren op de catechisatie, de komende keer te horen: ‘en zorg ervoor hè, zorg ervoor dat je een groot mes bij je hebt!’

Gaat het, zoals boven onze tekst staat, gaat het over ‘de twee zwaarden’?

Nee, kinderen / jongeren, geen mes! En ook niet: ‘de twee zwaarden’.

Maar wat dan wel?

Onze tekst, broeders en zusters, dat is het laatste gesprek, dat de Heere Jezus met de leerlingen samen heeft, voor Hij wordt gearresteerd.

En ik wil u dan het Woord van uw God bedienen onder het thema:

<u>De Here Jezus botst wéér met Zijn leerlingen over Zijn dood</u>,
1) Hij legt hun uit: de situatie van gevaar (vss. 35 en 36)
2) Hij wijst hen op: de reden van dat gevaar (vs. 37)
3) Hij hoort: hun onbegrip bij dat gevaar (vs. 38)

1) Télkens botst het, en komt het niet binnen.
De Heere Jezus, Die gaat stap voor stap verder, naar dat verschrikkelijke kruis. Voor ál die zondaren, die het wonder krijgen van te mogen gaan geloven in Hem.

Voor hen is er dat avondmaal.
Prachtig!

En wat zie je dan even later?
Dan zitten die leerlingen daar ruzie te maken.
‘Wie is nou eigenlijk van ons de belangrijkste? Is hij dat? Ben ik dat?’

En daarna Petrus, die dat zomaar durft te zeggen: ‘U gevangen? En sterven? Dan ík gevangen en sterven!’

Telkens botst het.

En nog een keer, -en dan voor het laatst dus-, gaat de Heere Jezus met hen praten. En Hij begint met het stellen van een vraag.
Die vraag die gaat over wat wij gelezen hebben in die hoofdstukken 9 en 10.

‘Ik heb jullie er toen op uitgestuurd’, zegt Hij. Jullie moesten in allerlei dorpjes en stadjes, de mensen erop voorbereiden dat Ikzelf nog zou komen, jullie waren voor Mij gezanten, zodat de mensen konden weten van: de Koning komt! En Zijn rijk,dat zit er aan te komen.

En dan is het wat bijzonder, want die eerste keer over die beurs en die reiszak, staat het vóóhoofdstuk 9:51 en die tweede keer erna.
En in het Evangelie naar de beschrijving van Lucas,broeders en zusters, is die tekst 9:51 heel bijzonder. Want geeft de Heere Zelf aan, dat de laatste fase begint. Hij, op weg naar Jeruzalem, om daar te sterven.

Maar die beide keren, hoofdstuk 9 en hoofdstuk 10, ‘toen heb Ik jullie op weg gestuurd, en jullie mochten geen portemonnee met geld meenemen. Ook geen reistas of rugzak met allerlei spullen voor onderweg.’
-Als ik naar Indonesië ga, vind ik dat ook altijd makkelijk, rugtasje bij me in het vliegtuig, verder geen gedoe-. Zo hadden zij dat ook.
Zelfs geen sandalen.

En hoe is dat toen gegaan? ‘Heere, dat ging toen uitstekend! ‘t Was helemaal geen probleem dat we niks bij ons mochten hebben’.

Jazeker, ze herinneren zich dat nog goed, ‘U Die ons op pad stuurde, dankzij U, dankzij Uw macht hoefden wij ons nergens druk om te maken’. Dat was zo voor die twaalf, en dat was zo voor die zeventig.
‘Nee, we hadden nergens gebrek aan’.

En dan gaat de Heere Jezus verder.
En, het is de dag vóórdat het allemaal gebeuren gaat: gevangenneming, veroordeling, kruisiging.

En Hij zegt, ‘maar nú’. Met grote nadruk. Tóen, zo, inderdaad. Maar nú, nú is het heel

anders. En dat zullen jullie heel goed moeten beseffen, radicaal anders.
Want nú, nu kom Ik Zelf in een situatie van groot gevaar. En dat heeft ook gevolgen voor jullie'.

'Dus', zegt Hij, 'neem dit keer de portemonnee maar mee, en de rugzak. En het wordt zo gevaarlijk, dat een zwaard beter is dan een jas. Verkoop die jas maar en schaf een zwaard aan.'

Je kunt je voorstellen dat de leerlingen met de ogen zitten te knipperen.
Want dit is toch op een heel raadselachtige manier, dat de Heere Jezus het heeft, over wat er in de komende uren en dagen staat te gebeuren.

Waar de nadruk op ligt dat is dit: 'leerlingen, dat van toen, zal niet te vergelijken zijn met dat van nú.'
Toen volstrekt veilig, nu het grootste gevaar.
'Koop maar een zwaard.'

Broeders en zusters, dit kan **niet** letterlijk zijn, maar is als het ware een raadsel.
Bijbelschoolkinderen hóeven straks thuis niet te vragen om geld voor een groot mes. En catechisanten hoeven er niet zelf op uit te gaan, om dat te kopen.
En dat hoefden de leerlingen van de Heere Jezus ook niet.

Als dit letterlijk zou zijn, dan zou het botsen met zoveel andere Bijbelwoorden.
Denk alleen maar aan die tekst, 'niet door kracht, niet door geweld, maar door Mijn Geest.'

Denk maar aan, 'Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld, anders zouden Mijn dienaars wel gevochten hebben.'
De Heere Jezus zegt dat immers Zelf tegen Pilatus.

Ja, het zou botsen met zo'n beetje alles wat er in de Bijbel staat.
Nooit zal dat Evangelie van het Koninkrijk verkondigd kunnen worden met geweld, met wapens.

En dan kun je je afvragen, je kunt de vraag stellen: 'maar waarom zegt de Heere Jezus het dan zó? Waarom niet in alle duidelijkheid?'

In de eerste plaats zegt Hij het zo, omdat Hij volmaakt wijs is. En wij van onze kant niet kunnen gaan zeggen, 'Hij had het beter anders kunnen doen.' Zijn wijsheid is niet te bekritiseren.
Hij doet dat zo, omdat Hij al zó vaak gemerkt heeft, dat ze van Hem, en Zijn doen, zo weinig begrijpen.
Telkens weer botst Hij tegen hen aan, en tegen wat zij denken.
Tegen hun dwarsigheid. Het eigen menselijk gedoe. Tegen hun eigenwijsheid.

Die ruzie van vlak hiervoor, 'wie is de belangrijkste'. Petrus met z'n grote mond.
Deze manier gebruikt Hij, zodat ze hopelijk gaan denken en doorvragen.

Maar ook dat doen ze niet.

En daardoor, broeders en zusters, het gaat om Hém. Zíjn lijden wordt zo steeds zwaarder.
Hij moet het merken, dat Hij -terwijl Hij drie jaar lang bezig geweest is, om die leerlingen te onderwijzen-, dat Hij toch, -en u hebt het gezongen met Psalm 142-, dat Hij toch steeds meer alleen komt te staan.
En dat Hij steeds meer voelt, -en wat dat gevoel precies is, kunnen wij niet nagaan, want onze gevoelens zijn niet perfect-. Maar Zijn gevoel was ook volmaakt. En Hij **voelt** die pijn van de botsing, met deze, Zijn leerlingen.

Zijn lijden verzwaard.
En dan, dan moet het ook dichtbij komen.
Want Zijn lijden werd zwaarder. Ook **om ons**.

Om **ons** moest Hij verder de diepte in.
Om **ons** is Hij straks lichamelijk alleen, door iedereen in de steek gelaten. Hier begint het dat Hij geestelijk alleen is. Geen mens, zelfs geen leerling die Hem steunt.

2) Dan het tweede. **De Heere Jezus botst weer met Zijn leerlingen over Zijn dood, Hij wijst hen op: de reden voor het gevaar.**

‘Want, Ik zeg jullie…’
Dat is een uitdrukking waarin Hij de zaak tot grote ernst maakt. Met heel veel nadruk spreekt Hij nog verder.
‘Ik zeg jullie, laat het nou toch eens tot je doordringen!’

En wat moet er dan bij hen doordringen?
Dat er in de Schriften heel veel over Hem en over Zijn reddingswerk geschreven is.
‘Dat hele Oude Testament staat er vol van. En heel veel daarvan is in de afgelopen jaren al door Mij gedaan.
Maar er zijn ook nog dingen die heb Ik nog niet gedaan.
Er zijn nog profetieën die Ik nog over Mij heen moet laten komen.
Dat moet.’

En let op, wanneer er in de Evangeliën dat woordje ‘moet’ staat. Let dan altijd op dat punt van, het moet, waarom?
Omdat Gód wil dat het gebeurt. Omdat God wil dat Zijn eigen Geliefde Zoon dit moet doen, of dit moet laten doen.
Het is in overeenstemming met dat wonderlijke plan, met die wonderlijke besluiten van God.

En één van die dingen, die zwart op wit geschreven staan, in het Woord van God, is die zin uit Jesaja 53:12, ‘en Hij is bij de misdadigers gerekend.’
Ja, Hij **liet** zich rekenen onder de criminelen.

Wie is die Hij?
Dat is in Jesaja de Knecht van de HEERE, de lijdende Knecht. Die al die vreselijke dingen met zich moet **láten** doen.
Die lijdende Knecht Die naar de raad van God de toorn van God ondergaat.

Om óns.
In ónze plaats.

Het is maar één zinnetje uit dat laatste vers. Dat laatste vers geeft de conclusie van dat hele hoofdstuk. Dus je moet er alles bijhalen.
'Hij de Rechtvaardige, Hij de Heilige, Hij laat Zich rekenen bij die criminelen.'

Als je dat in Jesaja ziet staan, dan moet je eigenlijk ook het zinnetje wat er aan gekoppeld zit, bij nemen, 'omdat Hij Zijn ziel heeft uitgestort in de dood, onder de overtreders is geteld.'

En als hier staat, 'Hij laat zich rekenen bij die criminelen', dan houdt dat in dat Hij de stráf voor criminelen zal ondergaan.
Dan gaat het hier over de doodstraf!
Die Hij zelf niet verdient. Maar die de Zijnen verdienen.
Hij zal gekruisigd worden, voor hen die de Vader aan Hem gegeven heeft.
Hij zal sterven tussen twee 'soortgenoten'. Van wie er één zo eerlijk is dat hij zegt, 'dat wij hier hangen, dat is terecht. Wij zijn échte criminelen.'

Omdat Híj in dat vreselijke straffen terechtkomt, is het voor hen, de leerlingen, ook heel anders. Nu niet meer van A tot Z verzorgd, zoals toen ze op pad moesten voor de verkondiging van het Evangelie.
Maar nu, 'de Herder geslagen, de schapen verstrooid'.

Telkens, telkens botst het, want de leerlingen denken helemaal niet aan dat sterven.
En dat het alles te maken heeft, dat hele gebeuren van de Heere Jezus, alles wat Hij naar Zich toe **laat** komen, omdat het **moet**.
Dat dat alles met hén, net als met óns, en net als met héél het volk van God, te maken heeft, dat staat eindeloos ver van hen af, op dat moment.
Dat botst volledig met hun eigen ideeën.

En nóg, ook op dat moment, nóg gaat de Heere door met Zijn onderwijs.
Maar het is pas later als ze er 'amen' op kunnen zeggen.

Eerst gaan ze d'r allemaal vandoor.
Wat blijven ze bang. Tot het moment dat Hij Zelf weer naar hem toekomt, en hen duidelijk maakt, 'Ik ben bij jullie!'

Hoe groot is Hij! In Zijn lijden. In Zijn sterven. En in Zijn overwinnen!
Want die profetie over, 'Hij als crimineel', die heeft een einddoel.
En dat einddoel dat is: **'HET IS VOLBRACHT!'**

En als dat einddoel bereikt is, dan is er geen reden meer voor gevaar.
Want, Hij zal als Koning heersen tot in eeuwigheid.

3) Maar tenslotte. **De Heere Jezus botst weer met Zijn leerlingen over Zijn dood, want Hij hoort: hun onbegrip bij dat gevaar.**

Niemand van de leerlingen aanvaardt die zin uit Jesaja, dat Woord van God.
Nee, zicht op het lijden en het sterven, dat is pas gekomen toen de Heere Jezus Zelf, -Lucas 24, 'en Hij opende hun verstand'-.

Wat is dat altijd weer bij elk luisteren naar het Woord van God, broeders en zusters, wat is dat altijd weer het punt, 'wilt Ú mij toch inzicht geven, wilt U ons dat inzicht geven. Vooral als het gaat om die oneindige liefde van de Zoon van God. Voor zondaren, als wij zijn.'
En de manier, waarop.

De leerlingen, ze snappen d'r niks van.
Hij had gevraagd, om bij hén de vraag los te krijgen, 'wat bedoelt U?'

Maar in plaats van dat te vragen, hebben zij hun conclusie al klaar, 'Heere', -en daarmee erkennen ze Zijn gezag-, 'Heere, kijk, twee zwaarden hebben we al.'

Zo botst het weer.

Want de Knecht uit Jesaja, is de lijdende Knecht.
Die lijdt en lijden zal.
Ook om hen.
Ook om ons.

Eigenlijk moet je zeggen, 'ze kennen Hem niet'. En zo maken ze Zijn lijden zwaarder.

Daarom zegt de Heere Jezus, als ze weer, als ze nóg niet zien, hoe noodzakelijk de dood van de Knecht is: 'genoeg hierover, hou maar op, klaar.'

Voor zulke mensen, broeders en zusters, voor zúlke mensen gaat Hij tóch verder!
Het móet!
Voor zulke mensen láat Hij zich rekenen als crimineel.
Láát Hij zich kruisigen.
Hij gaat, tot dat bittere einde.

En daarom, erken het maar, broeders en zusters, oud en jong.
Erken het maar, 'ik hoor ook bij hen, bij wie het zo makkelijk botst. Ik heb van mijzelf ook geen inzicht in de Schriften. En geen kennis van de Redder.

Maar ik mag bidden om de Heilige Geest!
En dan mag ik, en dan kan ik, en dan wíl ik zeggen: 'ik geloof in God en ik geloof in Zijn genade, dankzij déze Heere Jezus.'

Want zo, en zo alleen, hebt u die heerlijke gedachtenis aan Hem, en aan dat bittere lijden.

Ook,
voor ons.

AMEN